

— Да сжмѣ азъ наша или султанъ; то щехъ да дамъ повѣлѣние да са избѣсатъ сичките млади и развалени хора, казаль единъ старецъ. — Нѣколко млади чалкѣне са сжбрае завчера на пазарьтъ, хванале нашия чорбаджия за еката и искатъ за имъ даде есапъ за училището и за черковата. — „Ти си изпокраля свѣтътъ,“ му казватъ. „Ти трѣба да дадешъ народното добро; ти трѣба да дадешъ божието богови, а училищното на училището.“ А нашия чорбаджия стои като дѣте предъ чапкѣните, мига глупово и мѣлчи, като пукаль. Лоши времена сѣ настанале! — „Ти крадешъ, ти глобишъ сиромашите, ти вѣдешъ чуждиятъ потъ“, ти казва младежътъ. А да ги попитамъ азъ: кой не краде и кой не глоби? Защо е и чорбаджия, ако той не изведе нѣколко патки, нѣколко гѣски и нѣколко кола жито отъ селѣните? Не може вече така да са живѣе!